

Bratia a sestry,

pred pandémiou som pravidelne chodil na dva farárske kurzy. Jeden sa konal v Maďarsku a organizovala ho naša cirkev. Druhý bol v Prahe a organizovali ho farári z našej sesterskej Českobratskej cirkvi evangelickej. Oba kurzy boli určené pre farárov, a predsa som sa na nich cítil úplne odlišne. Dôvodom bol práve jazyk. Kurz v Maďarsku prebiehal z väčšej časti v maďarčine a bol tlmočený do slovenčiny. Ten druhý bol celý v českom jazyku, ktorému bez problémov rozumiem. Keď aj bol nejaký prednášajúci napr. z Nemecka, tak sa to tlmočilo do češtiny. Nemusím už asi ani vysvetľovať, na ktorom kurze som viac načerpal. Samozrejme, bol to ten, ktorý sa konal v mne zrozumiteľnom jazyku.

Takmer celá 14. kapitola je o dvoch daroch Ducha Svätého. Sú nimi prorokovanie a hovorenie jazykmi. Pavol ich porovnáva a vyzdvihuje dar proroctva, na ktorý sa dnes pozornejšie zameriame.

Apoštol nám hneď v prvom verši pripomenie, o čom bola celá 13. kapitola. Najdôležitejšia je láska. Je to láska agapé. Podrobne sme sa ňou vo viacerých kázňach zaoberali. Je to láska, ktorú má Boh k nám, a ktorá má byť viditeľná aj medzi nami hriešnymi ľuďmi.

Máme sa usilovať o vzájomnú lásku, ale aj o ďalšie dary Ducha Svätého. Po láske nasleduje proroctvo. Tu sa hneď zastavme a povedzme si, čo proroctvo nie je. V súčasnosti existuje veľa toho, čo vyzerá ako proroctvo, a predsa to proroctvo nie je. Nie je to divadlo veštkýň v televízii. Nie je to horoskop. Treba si dávať veľký pozor na každého, kto sa vystatuje tým, že má dar proroctva. Proroctvo je Božie slovo, ktoré je z Božej vôle a milosti zjavené (oznámené) človeku. Dostať proroctvo nie je len tak. Spomeňme napr. takého Jeremiáša. Kvôli tomu, že mal proroctvo od Boha komunikovať ľuďom, takmer prišiel o život. Mnohí proroci nemali také šťastie ako Jeremiáš. Zopakujem ešte raz. Proroctvo je Božie slovo. Je určené človeku, ale človek sa k nemu vlastnou snahou nedostane.

Teraz sa už bližšie pozrime na to, čo o proroctve uvádza apoštol Pavol.

1. Proroctvo je určené ľuďom.

Povieme si, že je to predsa samozrejmé. Pravda je možno iná. Proroctvo nie je rozprávanie

sa s psíkom alebo mačičkou. Keď človek dostane proroctvo, nemôže inak než ho oznámiť iným ľuďom. Jonáš tak veľmi nechcel odovzdať Božie slovo ľuďom, ale musel to nakoniec urobiť. Nepáčilo sa mu to a vzdoroval, ale Božie slovo ľuďom zvestoval. Možno to poznáme aj z vlastnej skúsenosti.

2. Proroctvo buduje cirkev na rast, povzbudzuje a potešuje.

Proroctvo nie je nezrozumiteľný zvuk, ale jasné slovo. Jasných slov chce Pavol povedať hoci len päť. Radšej ako 10 000 nezrozumiteľných. Tento pomer je zaujímavý. Číslo päť nám pripomenie 5 kníh Mojžišových, čiže základnú literatúru Starého zákona. Pre Židov bolo číslo 1000 najväčšie mysliteľné číslo. Nikde v Biblii nenájdeme výrazy ako milión alebo miliarda. Židia používali aj väčšie čísla ako 1000, ale vždy to vyjadrili iba pomocou tohto čísla, napr. milión je tisíce tisícov. Na základe tohto rozumieme Pavlovmu použitiu čísla 10 000 symbolicky. Je to rovnaké ako nekonečno. Inými slovami chcel Pavol povedať toto: Radšej málo slov zrozumiteľným spôsobom ako dlhé prejavy, ktorým nikto nerozumie

3. Skrze proroctvo sa skryté veci srdca stávajú zjavnými.

To pôsobí desivo. Každý z nás má srdce. Možno každý iné, ale má. Keďže každý má srdce, logicky má každý niečo, čo v srdci ukrýva, a čo je ochotný(á) odkryť iba veľmi blízkej osobe alebo ani tej. Proroctvom dokáže byť zasiahnutý nielen veriaci, ale aj neveriaci človek. To, čo človek skrýva hlboko v srdci, sa pôsobením Ducha Svätého skrze Božie slovo stáva zjavným. Nemá to byť na poníženie človeka, ale na jeho úžitok. Žalmista Bohu vyznával: *Tvoju reč skryl som vo svojom srdci, aby som proti Tebe nehrešil.* (119, 11) Na inom mieste uvádza: *Keď som mlčal, práchniveli mi kosti počas môjho ustavičného stonania, lebo dňom i nocou ťažko doliehala na mňa Tvoja ruka, životná sila sa mi obrátila na letnú vyprahnutosť. Vtedy som Ti vyznal svoj hriech a nezastrel som svoju vinu. Riekol som: Vyznám Hospodinovi svoje priestupky! A Ty si odpustil vinu môjho hriechu. Preto nech sa Ti modlí každý zbožný v čase, keď Ťa možno nájsť;* (32, 3 – 6) Keď sú tajné veci srdca odkryté navonok, je to oslobodzujúce. Kristus prináša tú pravú slobodu každému bez rozdielu.

4. Proroctvo vedie k oslave Boha.

Tak na záver sa dostávame k tomu, že proroctvo, ktoré má svoj pôvod v Bohu, vedie človeka k oslave Boha. Človek zasiahnutý mocou Božieho slova padá na kolena do prachu, ktorým sám je, a chváli Boha. Chváli Ho nielen slovami, ale celým spôsobom života. Učeníci nemohli nenasledovať Krista. Viera v Boha je nasledovanie Jeho Slova. Viera v Boha vedie k zvestovaniu slova všetkým, ktorí majú uši na počúvanie. Nemôžeme mlčať, ale ani tárať hlúposti. Proroctvo je Božie slovo,

ktoré je skrze človeka zvestované človeku. Amen.

Vypočujme si slová vyslania, ako sú napísané v 2. liste Timotejovi v 4. k.:

Zvestuj slovo, buď pohotový vhod-nevhod, presviedčaj, karhaj, napomínaj so všetkou trpezlivosťou a poučovaním.

Milosť nášho Pána, Ježiša Krista, láska Božia a účasť Ducha Svätého so všetkými vami.

Amen.